

ज्वरः

अथ च ।

“शुक्रं रादादिमाभ्यां च द्राक्षादादिमयोक्तया ।
कल्कं विद्यारथेदास्ये शोषवैरस्यनाशनम् ॥
द्राक्षामलकयोः कल्कं सष्टतं वदने चिपेत् ।
तेन घृष्टा मुखस्यान्तः संशोषस्तेन ग्राम्यति ॥
सुरसं जायते बह्वं रुचिर्भवति भोजने ॥” * ॥
निद्रानाशस्य निदानमाह ।
“लावणं लह्वनं चिन्ता आयामः शोकभीक्रुधः ।
रुभिरवे भवेन्निद्रानाशः श्लेष्मातिर्चयात् ॥”
अस्य चिकित्सा माह ।
“भृष्टन्तु विजयाचूर्णं मधुना निशि भक्षयेत् ।
निद्रानाशोऽतिसारे च ग्रहणार्थं पावकचये ॥
गुडं पिप्लुलीमूलस्य चूर्णं नालोडितं लिहन् ।
चिरादपि च संगर्षं निद्रामाप्नोति मानवः ॥
वायसजङ्गामूलं मूलं वा शिरसि काकमाप्याश्व ।
विघृतं निद्राननकं सुगुडमूलं वा श्रुतं सगुडम् ॥”
पीतमिति शेषः ॥
“मूलन्तु काकमाप्या बह्वं सूत्रेण मस्तके नियतम् ।
विदधाति नष्टनिद्रो निद्रामाश्वेव सिद्धामिदम् ॥
शूलयेन्मन्दिनिद्रस्तु चौरमयूरसन्तु दधि ।
अभ्यङ्गोद्घर्षनस्नानमूर्ध्नि कर्णाक्षितपर्णम् ॥”
रसं मांसरसम् ॥
“कान्ताबाहुलताशेषानिघृत्तिलतक्रुत्वात् ।
मनोऽनुकूला विषयाः कामं निद्रामुखप्रदाः ॥
रसे प्रागे च रूपे च सार्पयुषपयःसु च ।
निद्रां सज्जनवत्यायु पलाशुरपयोजितः ॥”
रसे मांसरसे ॥
“रेचवं पीतकी माषाः सुरा मांसरसः पयः ।
गोधूमतिलमतस्याश्च निद्रां कुर्वन्ति देहिनाम् ॥”
निद्रानाशे ॥ * ॥
“दाह हेमवती कुष्ठप्रताकाहिङ्गुसेन्वनेः ।
लिम्पेत् कोकोरन्वपिष्टैः शूलाधानयुतोदरम् ॥”
हेमवती श्वेतवचा । दाहघटकतेपः शूलाधा-
नयोः ॥ * ॥
“कटुतेलं कणाहिङ्गुवचालशुनसाधितम् ।
उष्णं विनिहितं हन्ति कणयोर्निखनं ययाम् ॥”
तेलं कर्णखने ॥ * ॥
“कणासुगन्धिवचया यवान्या च समन्विता ।
तामूलसहिता हन्ति शुष्ककासं सुखे घृता ॥”
शुष्ककासे ॥ * ॥ अघात्रमाह ।
“अमोपवासानिलजे । हेतोर्निर्व रसीदनः ।
सुनामलकव्यस्तु बहुविट्काय दीयते ॥”
रसो विहितमांसरसः ॥
“पेशां रक्तशालीनां वस्तिपार्श्वशिरोरुजि ।
श्वदंष्ट्राकण्टकारीभ्यां सिद्धां ज्वरहरां पिबेत् ॥”
काशी वासी च हिकी च पञ्चमूलीश्रुतां
पिबेत् ॥”
पेशमिति शेषः । इति वानज्वराधिकारः ॥ * ॥
अथ पित्तज्वराधिकारः । नथ पित्तज्वरस्य विप्र-
कृष्टसन्निद्रकारणकथनपरिष्कारं संप्राप्तमाह ।
“पित्तलाहारभेषाभां गिवाभामाश्रयाश्रयम् ।
बाहिरस्य कोष्ठाय ज्वरकृत्याद्रसादुगम् ॥”

ज्वरः

पित्तस्य पङ्कत्वात्तेन कोष्ठाम्भिरप्या वहिर्नेतुं न
शक्यते । यत आह ।
“पित्तं पङ्क कफः पङ्कः पङ्कवो मलघातवः ।
वायुना यत्र नीयन्ते तत्र गच्छन्ति मेघवत् ॥”
इति ॥
ततोऽत्र पित्तं वायुसहायं बोद्धव्यम् । यत आह ।
“द्रव्यमेकरसं नास्ति न रोगोऽप्येकदोषजः ।
एकस्तु कुपितो दोष इतरानपि कोपयेत् ॥” इति ।
अथ तस्य पूर्वस्वरूपमाह । पित्तान्नयनयोर्दाह
इति । पित्तात् ज्वरे उत्पत्त्याति नेत्रदाहः स्यात् ।
स च अमादिपूर्वको भवति ॥ * ॥
अथ पित्तज्वरस्य लक्षणमाह ।
“वेगस्तीक्ष्णोऽतिसारश्च निद्राल्पत्वं तथा वमिः ।
कण्ठौष्ठमुखनासानां प्राकः खेदश्च जायते ॥
प्रलापो वक्रकटुता मूर्च्छा दाहो मदस्तृषा ।
पीतविगमननेत्रत्वं पैत्तिके भ्रम एव च ॥”
अतिसारः पित्तस्य सरत्वात् सद्रवा प्रवृत्तिर्न
त्वतीसार एव तस्य ज्वरोपद्रवत्वात् । वमिः
यदा पित्तं कफस्थानं याति तदा क्रौडयोः ।
प्रलापोऽनर्थकं वचः । मूर्च्छारुपादेरज्ञानम् ।
मदः पूगकोद्रव्यसूरभक्षणादिव मभता । भ्रमः
चक्राकृष्टेव ज्ञानम् । चकारात् रक्तकोष्ठा-
दयो बोद्धव्याः ॥ * ॥ अथ पित्तज्वरस्य चिकित्सा ।
“आमाशयस्यो हलाग्निं सामो मामान् पिधा-
पयन् ।
विदधाति ज्वरं दोषस्तस्मात्तद्गुणमाचरेत् ॥”
इति वचनान्तु सामान्यतो ज्वरिमात्रस्य याव-
दारोग्यदर्शनं लङ्घनाभिधाने पित्तज्वरिणो
लङ्घनविधाने विशेषमाह सुश्रुतः । पैत्तिके दृश
रात्रेण ज्वरे युञ्जीत भेषजमिति । दृशरात्रेण
लङ्घनवता यतीतेनेत्यर्थः ॥ * ॥
किन्तुद्घेर्षं तदाह ।
“तिक्तासुम्नायवैः पाठाकटुफलाम्बां सदोहकम् ।
पक्वं सशर्करं पीतं पाचनं पैत्तिके ज्वरे ॥”
इति तिक्तादिकाद्यः ॥ * ॥
“पर्पटो वासकस्तक्ता किरातो धन्वयासकः ।
प्रियङ्गुश्च हतः काथ एषां शर्करया युतः ॥
पिपासादाहपित्तासयुक्तं पित्तज्वरं हरेत् ॥”
इति पर्पटादिकाद्यः ॥ * ॥
“द्राक्षा हरीतकी सुस्ता कटुका कृतमालका ।
पर्पटश्च कतः काथ एषां पित्तज्वरापहः ॥
सुखशोषप्रलापान्ताहर्हृन्मूर्च्छाभ्रमप्रणुत् ।
पिपासारक्तपित्तानां शमनो भेदनो मतः ॥”
इति द्राक्षादिकाद्यः ॥ * ॥
“पटोलयवधान्याकमधूकं मधुसंयुतम् ।
हन्ति पित्तज्वरं दाहं हृष्ट्यां चातिप्रमाथिनीम् ॥”
इति पटोलादिकाद्यः ॥ * ॥
“गुड्यामलकीयुक्तः केवलो वापि पर्पटः ।
पित्तज्वरं हरेत्सुगुं दाहशोषभ्रमान्वितम् ॥”
इति गुड्यादिकाद्यः ॥ * ॥
“एकः पर्पटकः श्रेष्ठः पित्तज्वरविनाशनः ।
किं पुनर्यदि युज्येत चन्द्रे शीरवालकैः ॥” * ॥

ज्वरः

“ह्रीवेरं चन्दनोशीरघनपर्पटसाधितम् ।
दद्यात् सुशीतलं वारि लट्कृद्द्विज्वरदाहयुत् ॥”
इति ह्रीवेरादिकाद्यः ॥ * ॥
“भूमिस्मातिविषालोऽप्रसुक्तकेन्द्रयवाश्रुताः ।
बालकं धान्यकं विष्वं कषायो मात्सिकान्वितः ।
विड्भेदश्यासकासांश्च रक्तापिपत्तज्वरं हरेत् ॥”
इति भूमिस्मादिकाद्यः ॥ * ॥
“द्राक्षाचन्दनपद्मानि सुस्ता तिक्ताश्रुतापि च ।
धानी बालसुशीरश्च लोभ्रेन्द्रयवपर्पटाः ॥
पङ्कजकं प्रियङ्गुश्च यवासी वासकस्तथा ।
मधूकं कुलकं चापि किरातो धान्यकं तथा ॥
एषां काथो गिहृश्वेव ज्वरं पित्तसमुत्थितम् ।
हृष्टां दाहं प्रलापश्च रक्तपित्तं भ्रमं क्लमम् ॥
मूर्च्छां हृष्टिं तथा मूलं सखशोषमरीचकम् ।
क्वाचं श्यासश्च हृष्टासं नाशयेन्नात्र संशयः ॥”
इति महाद्राक्षादिकाद्यः ॥ * ॥
“ससितो निशि पर्युषितः प्रातर्धान्याकतकुल-
काद्यः ।
पीनः श्रमयत्यचिरादन्तर्दाहं ज्वरं पैत्तिकम् ॥”
इति धान्याककाद्यः ॥ * ॥
“अन्वताया हिमः प्रातः ससितः पैत्तिकज्वरम् ।
वासायाश्च तथा काशरक्तपित्तज्वरान् जयेत् ॥”
“गुड्यो भूमिनिम्बश्च बालं वीरकमूलकम् ।
लघु सुस्तं त्रिहृद्वाची द्राक्षा वासा च पर्पटः ॥
एषां काथो हरत्वेव ज्वरं पित्तघ्नतं इतम् ।
शोषद्रवमपि प्रातर्निपीतो मधुका सह ॥”
इति गुड्यादिकाद्यः ॥ * ॥
“प्रलाशस्य वदथ्या वा निम्बस्य ऋदुपङ्कवैः ।
अन्वपिष्टैः प्रलेपोऽर्थं हन्याद्दाहयुतं ज्वरम् ॥ * ॥
उत्तानसुप्रस्य गभीरतान्त्र-
कांस्यादिपाने निहिते च नाभौ ।
शीतामुधारा बहुला पतन्ति
निहन्ति दाहं त्वरितं ज्वरश्च ॥ * ॥
पथ्यां तैलघृतचौद्रैर्लिङ्गन्दाहज्वरापहः ।
कासाहृक्पित्तवीसर्पन्थांसात् हन्ति वमीरपि ॥
तैलघृतचौद्रैरित्यत्र न समुच्चयस्तेन केवलेन
चौद्रियापि लिह्यात् ॥ * ॥
“काञ्जिकार्द्रपर्पटनावगुण्डनं दाहनाशनम् ।
अथ गोतक्रसंखिद्रशीतलीकृतवाधसा ॥ * ॥
द्राक्षामलककल्केन कवलोऽत्र हितो मतः ।
पक्वदाडिमबीजेन्ना धानाकल्केन च क्वचित् ॥”
धानात्र धान्याकम् । इति कवलः ॥ * ॥
अथात्रमाह ।
“दाहवन्वर्हितं चामं निरघ्नं तृषयान्वितम् ।
शर्करामधुसंयुक्तं पायवेष्णाजतपर्णम् ॥”
लाजतपर्णं लाजाशुक्लरूपं तर्णम् । सन्त-
पर्णस्वरूपसुक्तं सामान्यज्वरचिकित्सायाम् ॥ * ॥
“सुहृद्यौदनो देयः सितया पैत्तिके ज्वरे ।
हर्मोऽभ्युत्थानशोः शशाङ्करशीतले ॥
मलयोदकसंसिक्ते स्वप्यात् पित्तज्वरो नरः ॥
हारावली चन्दनशीतलानां
सुगन्धपुष्पाभ्युषितानाम